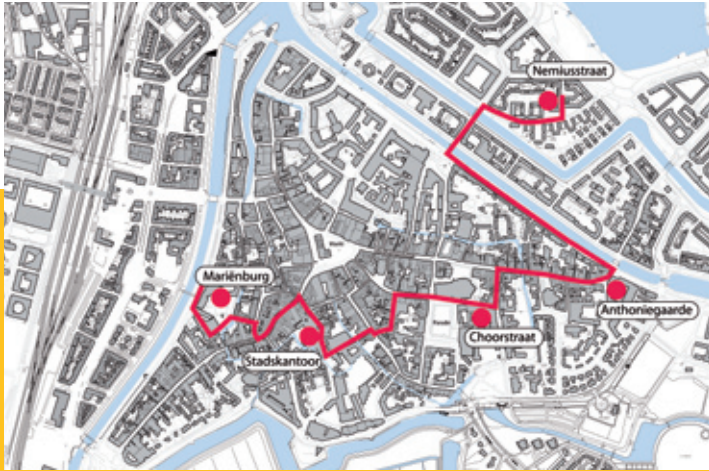

Hier vindt u de kloosters.

Deze kloosterroute start bij Het huis van de Stad. Antoniegaarde, de Marienburg en het klooster aan de Choorstraat zijn eenvoudig te voet te bereiken. Het klooster aan de Nemijsstraat ligt net buiten het centrum en als u met het openbaar vervoer naar De Kloostertuynen wilt, kunt u lijn 62, 67, 72 en 73 nemen.

De Kloostertuynen in Orthen

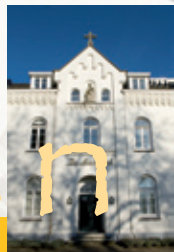
Zalig wonen

De Kloostertuynen in Orthen

Zalig wonen

Waren er in Orthen ooit zusters? Jazeker. Denk eens aan de straatnaam Zusters van de Orthenpoort. Bij de start van het project De Kloostertuynen wisten alle Orthenaren nog waar de zusters van Orthen woonden: in dat prachtige witte gebouw waar jaren een orgelbouwer in heeft gezeten en wat nu is omgetoverd tot starterwoningen.

Orthen ouder dan 's-Hertogenbosch

Ooit zei een echte Orthenaar: "Orthen is ouder dan 's-Hertogenbosch dus eigenlijk horen wij niet bij jullie maar andersom!" . Orthen is wel degelijk ouder maar is na 1185 ook altijd kleiner geweest dan 's-Hertogenbosch. Het was een agrarische gemeenschap met een kerk die in 1886 afbrandde. Er kwam een nieuwe kerk op de plaats van het huis van Lambertus van Dijk: de Lambertuskerk. Deze kerk grensde aan een klooster waar de Zusters van Orthen woonden. De zusters waren sinds 1300 in Orthen. Een deel van hen verhuisde naar 's-Hertogenbosch maar het grootste aantal bleef in Orthen om de "waanzinnigen" te verzorgen. Na 1962 werd het klooster een dependance van Coudewater en in 1967 verhuisde de afdeling zelfs naar Velp (NB).

us kreeg het een woonbestemming. Cornelis Huygens Projectontwikkeling en Architectenburo Becker zorgden ervoor dat het project De Kloostertuynen van start ging. Voor een architect valt zo iets niet mee omdat het voormalige klooster een gemeentemonument is. In nauw overleg met de Monumentencommissie zijn ze aan de slag gegaan. De naoorlogse bouwsels moesten verdwijnen en de aannemer pakte de overgebleven laagbouw goed aan. Omdat het monument niet overal in goede staat verkeerde kwamen er nieuwe balken in. Het hele hoofdgebouw werd van binnen gestript. Er zaten nogal wat verlaagde plafonds en binnenwanden in en die gingen eruit voordat de bouw daadwerkelijk begon. Van de 45 woningen zijn er 40 in het oude kloostergebouw gerealiseerd en zijn er 5 volledig nieuw.

tig gebruik van gemaakt door er onder andere in te gaan bouwen en als opslag te gebruiken. Om er dan weer een tuin van te maken voor jonge mensen met eventueel kinderen is een hele klus. We wilden het terrein zo inrichten dat het passend zou zijn voor de bewoners. Het uitgangspunt was een gemeenschappelijke tuin waar ook ruimte is om je even terug te kunnen trekken in kleine hofjes. Een ander uitgangspunt was een groen karakter en voldoende parkeergelegenheid. Ik vind dat we daarin geslaagd zijn."

Verloop van de bouw

Cornelis Huygens Projectontwikkeling hield de toekomstige bewoners op de hoogte door het uitgeven van een nieuwsbrief. In deze twintig brieven stond een stuk geschiedenis en de vorderingen van de bouw. Iedereen die met de bouw te maken had, kwam aan het woord zoals de architect, de aannemer en zelfs voormalige bewoners.

Het eindresultaat

De architect heeft ervoor gezorgd dat de oude elementen niet verloren gingen. Ook de kleine nonnenkamertjes zijn zoveel mogelijk gespaard waardoor er kleinere appartementen ontstonden die erg goed aansluiten bij de behoefte van starters. Het resultaat is een prachtig complex met veel jonge mensen op fietsafstand van 's-Hertogenbosch. Ook de Orthenaren vinden het project geslaagd. De gemiddelde leeftijd is omlaag gegaan en Orthen heeft de huidige bewoners in haar hart gesloten. Een van de tegenwoordige bewoners weet het mooi te omschrijven: "Wonen in een voormalig klooster heeft iets aparts, iets rustgevends, iets waar je met hart en ziel van houdt." En dat is te merken.

De metamorfose van het klooster

Het prachtige klooster stond jarenlang leeg en verpauperde. In 1980 trok de firma Pels & Van Leeuwen Kerkorgelbouw in het pand. De geestelijke omgeving inspireerde de orgelbouwers alhoewel er hier en daar het een en ander verbouwd en gesloopt werd. Eind vorige eeuw verloederde het prachtige pand dusdanig en zocht de gemeente naar een oplossing. Afbreken was niet aan de orde en

Kloostertuin

Zoals in vrijwel elk klooster was ook hier een kloostertuin. De tuin was in de loop der jaren aardig verloederd. Een landschapsarchitect kon zich hier behoorlijk uitleven. Als er in de naam van een project "tuynen" voorkomt, ligt er een behoorlijk druk op zo'n architect. Bureau Hager ging de uitdaging aan. Sietse Hager: "Eerst was het een echte kloostertuin maar later heeft de orgelbouwer er bedrijfsma-

Op deze manier wisten de kopers exact waar ze terecht kwamen en waren ze goed voorbereid. Even sloeg de paniek toe toen de aannemer failliet bleek te zijn. Gelukkig nam aannemersbedrijf J. van de Voort het stokje over en zij leverde De Kloostertuynen op slechts een paar weken later dan gepland.